

Nurit Shoshani

Colors in Movement - with the Touch of the Keyboard

Shoshani, not a young artist, bursts through the limits of the accepted familiar and common and rushes into the space of the new, digital world to produce her works, a world holding a discourse between words and shapes, poetry and painting. The body of these works is satiated with color and movement, but one would not wish to touch the texture, smell the color, nor determine the size of the work. One stands opposite colors diluted one inside another in a distinct manner, creating new paths while, simultaneously, determining borders. The work creates images integrating human and nature, human and landscape, human and narrative. The colors are overflowing and romping, the shapes blend and the painting is created. While these works do not contain the traditional smell of paints, they do include the scent and spirit of the times.

Shoshani uses the new possibilities offered by the current era, utilizing them in full to produce a painting. This is not a painting on canvas, the color is not material or textural, but it has its own appearance and one knows that the hand that joined the brain in ordering and creating a shape on the screen, does not hold a brush. And all this to teach us that painting has many faces, and ultimately it is all about its appearance and visibility. Its corporeal color is transformed to spiritual color, with the sole purpose of reflecting the spirit of the artist.

In the way she chooses to create, Shoshani joins the new world that seemingly has something spectacular, but also something seemingly instant, seemingly accessible, but still forcing the artist to bring to the work her world, her personal language and expression, creating her unique way on the open and endless possibilities of this new path. Shoshani's colorful works, tingling with their movement, are not coincidental, despite the risk in this technique. Her control and ability to convey herself is evident, and anything but coincidental.

dr. Nurit Cederbuim

מידעון

נורית שושני

צבעים בתנועה - בהינף מקלדת

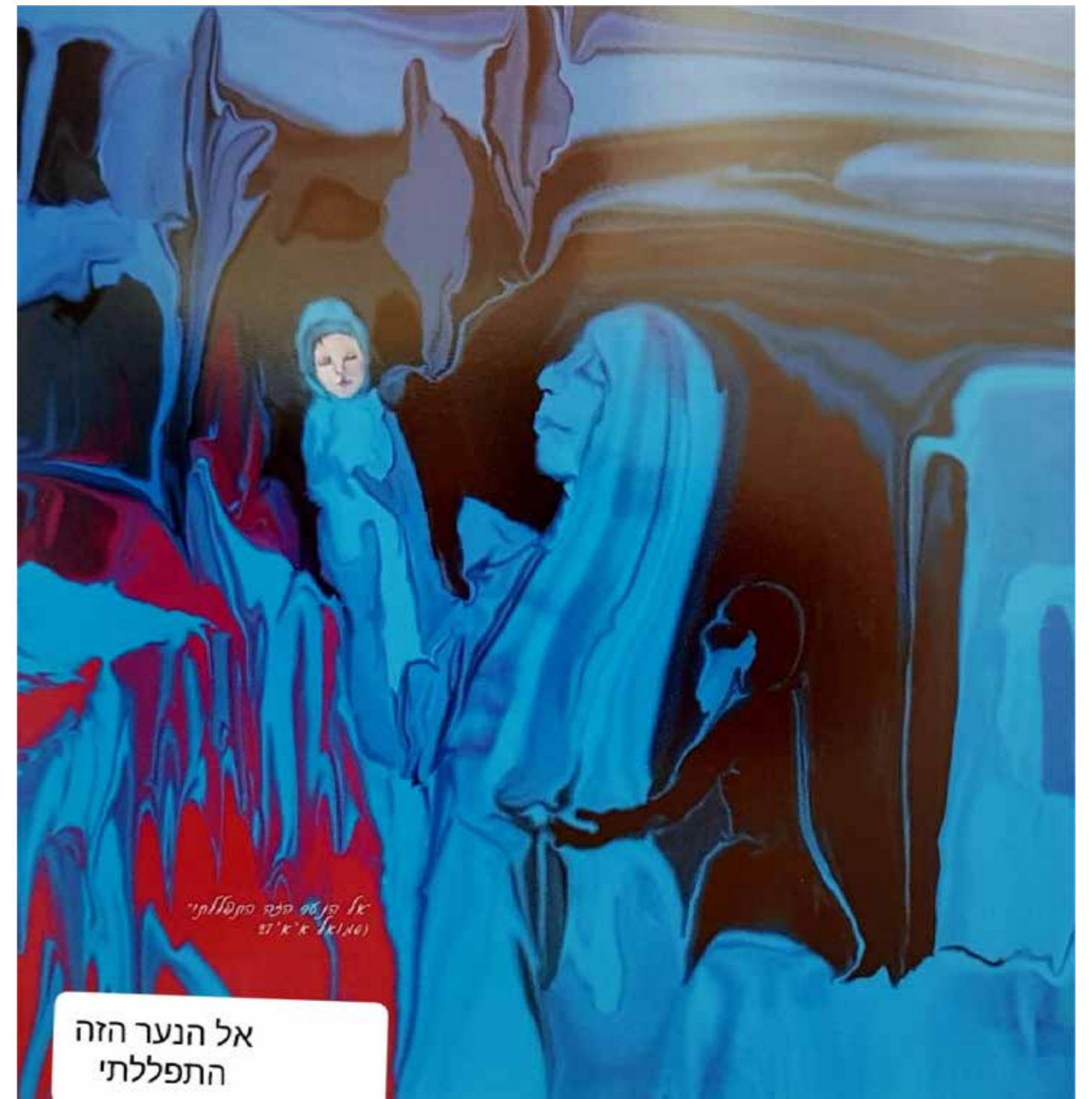
שחברה למוח כדי לתת פקודה וליצור צורה על המסך, אינה אווזת במכחול. וכל זאת ללמדנו כאן, שהציור פנים רבות לו, סופו הוא במופעו ובנראות שלו. הצבע הגשמי הופך כאן להיות צבע רוחני. שכל עניינו לשקף את רוחה של היוצרת.

שושני, בדרך בה בחרה ליצור, מצטרפת לעולם החדש שיש בו משהו מהיר לכאורה, נגיש לכאורה, מרהיב לכאורה, אך בו בזמן אינו פוטר את האמן מלהביא אל היצירה את עולמו שלו, את שפתו האישית, את האמירה שלו וליצר על השביל הפתוח ורב האפשרויות, את הדרך האישית שלו. עבודותיה של שושני, עתירות הצבע, המרטיטות בתנועה שלהם, אינן מקריות. על אף שחטא המקריות עלול לחדור את השימוש ב"טכניקה זו, השליטה של היוצרת לומר את דברה נכרת ואינה מקרית.

ד"ר נורית צדרבוים

שושני, שאינה יוצרת צעירה בשנים, פורצת את גבולות המוכר הידוע והמקובל ושועטת אל מרחבי העולם החדש, הדיגיטלי כדי להפיק את יצירתה. זו המנהלת שיח בין המילה והצורה, בין שיר וציור. בגוף עבודות אלה רוויות הצבע והתנועה, אתה לא תבקש לגעת במרקם, או להריח את הצבע, או לקבוע את גודל היצירה. אתה ניצב מול היצירה שבה הצבע נמהל בדרכו זה אל תוך זה, פורץ דרכים ובו בזמן קובע גבולות. היצירה שבה נוצרים דימויים המשלבים אדם וטבע, אדם ונוף, אדם וסיפור. הצבע גועש ושועט, הצורות מתערבלות והציור נוצר. אם אין בעבודות אלה ריח הצבע המסורתי, תוכל למצוא בהם את ריח ואת רוח הזמן.

שושני משתמשת באפשרויות החדשות שהעידן הנוכחי מציע, ומנצלת אותם במיטב יכולתה כדי להפיק ציור. אין זה ציור על בד, הצבע הוא לא גשמי ומרקמי, יש לו מופע משלו, והנך יודע שהיד,

אל הנער הזה
התפללתי